Ankenævnet for Forsikring

904/12

Den 3. december 2012 blev i sag nr. 82.290:

xxxxx xxxxx
xxxxxxxx xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har kaskoforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet alene har udbetalt en forholdsmæssig erstatning i forbindelse med en anmeldt kaskoskade.

Selskabet har udbetalt en forholdsmæssig erstatning med henvisning til dels, at klagerens bil har kørt længere pr. år end forudsat i policen dels, at klagerens datter, født 1990, var den reelle bruger af bilen.

Klageren anmeldte, at hans datter den 20/1 2012 havde beskadiget den forsikrede bil, idet hun havde påkørt et vejskilt. Bilen, en Hyundai Getz, blev besigtiget og takseret af selskabet, som vurderede, at reparationsudgifterne var 25.683,70 kr., og at handelsværdien for køretøjet umiddelbart inden skaden var 43.000 kr. I forbindelse med reparationen af bilen indgik klageren og selskabet en genopbygningsaftale af 10/2 2012, hvoraf bl.a. fremgår:

> "Reparationsudgifterne er beregnet med priser på nye reservedele. Ved reparation af køretøjet kan vi vælge at anvende alternative reservedele. Det endelige reparationsbeløb bliver herved mindre.
>
> Der tages forbehold for selskabets erstatningspligt.
>
> Vi beder dem med deres underskrift bekræfte at de ønsker køretøjet repareret."

2. 82.290

Ved brev af 2/3 2012 til klageren gjorde selskabet gældende, at det alene skulle betale en forholdsmæssig erstatning af reparationsudgifterne med henvisning til, dels at klagerens bil har kørt længere pr. år end forudsat i policen, dels at klagerens datter var den reelle bruger af bilen. Selskabet beregnede den forholdsmæssige erstatning ud fra en reparationsudgift på 27.902,68 kr.

Hertil har klageren i brev af 9/3 2012 til selskabet bl.a. påpeget:

"**Vedr. de generelle forudsætninger i forbindelse med tegningen af forsikringen:**
Jeg har i de rigtig mange år, hvor stort set alle mine, både private og erhvervsmæssige, forsikringer har været hos Dem, haft en flerhed af motorkøretøjer forsikret samtidig. Fra 1999, hvor min ældste datter erhvervede kørekort, har det gennemsnitlige antal enheder ligget på omkring seks, fordelt på biler og motorcykler, med en overvægt af førstnævnte.

Alt er undtagelsesfrit købt og betalt kontant af mig, og det er som følge heraf mig, der stedse har bestemt hvem i min familie, der har lånt hvad. De enkelte enheder er med mellemrum blevet udskiftet med andre og i den forbindelse har der ifølge sagens natur skulle tegnes forsikring på det nye.

Forsikringstegningen er i hvert enkelt tilfælde sket efter en personlig forhandling om forsikringsbetingelserne, herunder primært størrelsen af den årlige præmie.

Baggrunden for disse tilbagevendende forhandlinger var, og er, netop det forhold, at De ved hver nytegning i anledning af udskiftning konstaterede, at det relativt voldsomme antal enheder, der var forsikret i mit regi, indikerede, at der måtte være brugere udover min hustru og mig selv, hvilket der i øvrigt aldrig har været lagt skjul på.

Den nævnte tilbagevendende forhandling er primært foregået ved personligt fremmøde fra min side i den nu i øvrigt nedlagte forsikringsbutik i ...

Det har uden undtagelse været den samme problemstilling, der har været drøftet. Fra Deres side har det været fremført, at der var andre i familien end min hustru og jeg, der kørte i de mange enheder, hvilket tilsagde, at jeg ikke kunne få elitestatus på køretøjer udover de to første. Fra min side blev det gunstige skadesforløb på alle enheder fremført Efter lidt drøftelser frem og tilbage nåede vi altid frem til et kompromis, begge parter kunne leve med. Dette var også tilfældet, da den lille Hyundai Getz skulle forsikres i efteråret 2008. Forsikringspræmien på den bil er således aftalt under hensyn til, at andre end min hustru og jeg jævnligt benytter bilen.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at bilerne bliver benyttet af min hustru, min yngste datter (…) og undertegnede efter det øjeblikkelige behov for plads i bilerne. Hyundai Getz er økonomisk, men uden megen plads. Toyota Carina er rummelig, men gammeldags og tung at styre. Ford Mondeo er meget rummelig og kan klare det meste, mens Toyota Picnic har oceaner af plads til seks personer og bagage, men bruger efter dagens standard for meget benzin.

[Klagerens datter] har ikke overfor Deres skadesinspektør oplyst, at hun er primær bruger af bilen. Hun kender ikke udtrykket, men det er for så vidt underordnet, eftersom præmien på bilens forsikring er aftalt under hensyntagen til, at [klagerens datter] benytter bilen, men hun er bestemt ikke den eneste."

3. 82.290

Ved brev af 14/3 2012 til klageren fastholdt selskabet sin tidligere afgørelse.

I brev af 20/3 2012 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"De faktiske forhold er følgende:

Efter uheldet den 12.01.2012 blev bilen ved Falcks hjælp kørt på værksted, hvor skaden blev takseret af Topdanmarks taksator ... Efter gennemgang af bilen blev denne, henset til skadens størrelse, bilens alder (7 år) og det kørte antal kilometer, erklæret for totalskadet. Så langt er det korrekt, når indklagede skriver, at skaden var opgjort, *inden vi undersøgte de yderligere forhold i den anmeldte skade.*

Imidlertid rettede jeg henvendelse til taksator og oplyste, at jeg var meget ked af, at den i bund og grund sunde bil blev erklæret for totalskadet, hvorfor jeg spurgte taksator om ikke, vi hver for sig kunne undersøge, om reparationen kunne foretages billigere end det takserede, således at reparationsomkostningerne kom ned under grænsen for totalskade.

Jeg undersøgte forholdet og fik af mit værksted, der var bekendt med taksatorrapporten, oplyst, at da mere end 90% af skaden bestod i reservedele, kunne reparationen foretages til en brøkdel af det takserede beløb, såfremt der blev anvendt brugte reservedele i forbindelse med reparationen af den 7 år gamle bil.

Efter yderligere et par dage fik jeg telefonisk kontakt til taksator og forelagde ham forslaget, men fik det svar, at det desværre ikke kunne lade sig gøre, da det ikke var muligt efter de regler, der gjaldt for reparation af forsikringsdækkede skader. Der skulle anvendes fabriksnye reservedele.

På dette tidspunkt havde indklagede *undersøgt de yderligere forhold i den anmeldte skade* og var derfor bekendt med, eller burde være bekendt med, at man ville gøre regres for ca. 90 % af reparationsomkostningerne. Desuagtet fik jeg intet at vide herom.

Nogle dage efter rettede taksator telefonisk henvendelse til mig og oplyste, at han mente, at det var forsvarligt, at vi forhøjede værdien af bilen umiddelbart før skaden med (så vidt jeg husker) kr. 3.500, og da taksator samtidig havde fundet ud af, at visse af reservedelene kunne købes billigere uoriginalt, kom skaden lige præcis ned under grænsen for totalskade, og bilen kunne derfor repareres dog på betingelse af, at jeg underskrev en erklæring gående ud på, at jeg frafaldt totalskaden. Den pågældende erklæring modtog jeg 1-2 dage senere fra indklagede. Jeg underskrev den og sendte den retur med almindelig post, hvorefter indklagede iværksatte reparation af bilen.

Indklagedes afgørelse af 02.03.2012 (BILAG …) kom som lyn fra en klar himmel.
Såfremt indklagede før reparationens iværksættelse havde oplyst mig om, at man ville gøre regres for stort set den samlede reparationsomkostning, ville jeg have haft mulighed for at lade mit sædvanlige værksted udføre reparationen for min regning for kr. 9.000 incl. moms, helt uden om indklagede. Denne mulighed fratager indklagede mig ved under hele det ovennævnte forløb at foregive, at indklagede vil betale for reparationen."

Dertil har selskabet i brev af 12/4 2012 til nævnet bl.a. bemærket:

4. 82.290

"Som det fremgår af klagers bilag, udgjorde reparationen mere end 55 % af bilens handelsværdi, og klager har derfor i henhold til toldreglerne underskrevet den vedlagte genopbygningsaftale af d. 10. februar 2012, da det var klagers ønske, at bilen blev repareret.

Da vi efter taksators godkendelse d. 13. februar modtog taksatorrapporten i sagen, kunne det konstateres at klagers køretøj, der bl.a. er tariferet på baggrund af klagers oplysninger om, at bilen maksimalt kører 8000 km. om året, havde kørt væsentligt flere kilometer og derfor burde have været præmiefastsat efter et årligt forbrug på mellem 14-20.000 km.

Denne kilometeroverskridelse medførte, at vi d. 1. marts 2012 meddelte klager, at han måtte forvente et krav om refusion af skadeudgifterne svarende til den procentdel, der var betalt for lidt i præmie eller i alt 15,52 % af skadeudgiften.

Ved en samtale med klagers datter d. 21. februar 2012 oplyste hun til vores skadeinspektør, at hun er den reelle bruger af bilen, som hun benytter dagligt på sin bopæl på en anden adresse end klagers.

På dette tidspunkt var bilen næsten færdigrepareret, som det fremgår af regningens fakturadato af 23. februar. 2012.

På baggrund af klagers datters egne oplysninger samt kilometeroplysningerne, sendte vi d. 2. marts et brev til klager med et samlet pro rata krav som en konsekvens af de urigtige oplysninger om såvel ejer/bruger som det årlige antal af kørte kilometer.

Hvis præmien havde været fastsat ud fra de korrekte oplysninger om den primære bruger som nystartet bilist og det korrekte årlige kilometertal, ville præmien have været 16.972 kr. om året i stedet for den præmie klager har betalt på 3.510 kr. om året. Endvidere ville policens selvrisiko have været 11.738 kr. i stedet for klagers selvrisiko på 3.521 kr.

Vi har betalt 27.902,68 kr. til reparation af bilen og har derfor fremsendt et krav til klager på 24.558,68 kr. som følger:

Vores andel (27.902,68 -11.738) x 3510/16.972 = 3.344,00 kr.
Klagers andel 27.902,68 - 3.344 = 24.558,68 kr.

Oplysningerne der ligger til grund for vores krav, har hele tiden har været kendt for klager, men har først været kendt for os, da bilen næsten var færdigrepareret."

I brev af 17/4 2012 til selskabet fra klageren hedder det bl.a.:

"Jeg er selvfølgelig indstillet på at indbetale en selvrisiko i overensstemmelse med det i policen aftalte med tillæg af, hvad der følger af, at bilen har kørt flere kilometer årligt end forudsat i forsikringen.

Jeg stiller mig uforstående overfor, at der er udbetalt kr. 27.902,68 til værkstedet, idet det af den mellem os indgåede genopbygningsaftale fremgår, at udgifterne til reparationen er opgjort til kr. 25.683,70."

I brev af 19/4 2012 til nævnet har klageren bl.a. oplyst:

5. 82.290

"Skadesanmeldelsen indgives umiddelbart efter uheldet d. 20.01.2012, hvorfor indklagede fra sagens start har været bekendt med hvem, der førte bilen på uheldstidspunktet. Desuagtet venter man en måned frem til d. 21.02.2012 med at foretage den private efterforskning af brugerforholdet, som man tilsyneladende hele tiden har haft til hensigt at foretage.

I mellemtiden forhandles om totalskade/ikke totalskade og erstatningens størrelse, og da det hele er fastlagt, meddeler indklagede, at det i øvrigt kan være lige meget, fordi man slet ikke har til hensigt at betale noget

Da Indklagede umiddelbart efter uheldets indtræden var i besiddelse af alle oplysninger, om såvel kilometertal som fører af bilen, ville det mildt sagt have været mere formålstjenligt, om man startede sagen med den private efterforskning og derfor få dage efter modtagelse af skadesanmeldelsen kunne meddele, at man intet ville betale, hvilket ville give mig som forsikringstager mulighed for dels at indgive en klage over afgørelsen uden at risikere at skulle betale et stort beløb og dels fortage reparationen på privat basis til det af bilens faste mekaniker tilbudte beløb på kr. 9.000,00 med brug af brugte reservedele."

Med henvisning til klagerens breve af 17/4 og 19/4 2012 har selskabet i brev af 2/5 2012 til nævnet bl.a. påpeget:

"Klager anfører, at vi fra anmeldelsestidspunktet vidste, hvem der havde ført bilen på uheldstidspunktet, og det er korrekt, men det skal hertil bemærkes, at enhver der med forsikringstagerens samtykke låner bilen er sikret på policen.

Klagers datter råder over og benytter bilen dagligt, og er derfor fast bruger af bilen, hvilket vi først fik kendskab til da reparationen næsten var udført.

Klager har i øvrigt d. 17. april 2012 spurgt til et tillæg på reparationen i forhold til genopbygningsaftalen på 2.218,98 kr.

Ifølge vores taksator skyldes tillægget at man måtte montere en original kofangerstiver i stedet for en alternativ, der ikke passede på bilmodellen samt en udskiftning af blæserhjul og -kappe og yderligere arbejdsløn for tilpasning af hjælmen."

Efterfølgende er klageren fremkommet med yderligere bemærkninger i brev af 4/6 2012 til nævnet.

Nævnet udtaler:

Med hensyn til, om klagerens datter er primær bruger eller lejlighedsvis låner af bilen, herunder hvilke oplysninger der er tilgået selskabet herom ved tegningen af forsikringen, finder nævnet, at der til afgørelse heraf kræves en nærmere bevisførelse, som ikke

kan finde sted for nævnet, men som i givet fald bør foregå ved domstolene. Nævnet finder derfor, med henvisning til § 4 i nævnets vedtægter, ikke at kunne afgøre sagen.

Derfor

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen
formand